

rieur à l' extradition, ni pour aucun des crimes ou délits non prévus par la présente Convention.

Art. 8.

L' extradition ne pourra avoir lieu si depuis les faits imputés, la poursuite ou la condamnation, la prescription de l' action ou de la peine est acquise, d' après les lois du pays ou le prévenu s' est réfugié.

Art. 9.

Les frais occasionés par l' arrestation, la détention, la garde, la nourriture et le transport des extradés au lieu ou la remise s' effectuera, seront supportés par celui des deux Etats sur le territoire duquel les extradés auront été saisis.

Art. 10.

Lorsque dans la poursuite d' une affaire pénale, un des deux Gouvernements jugera nécessaire l' audition de témoins domiciliés dans l' autre Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite, en observant la loi du pays où les témoins seront invités à comparaître.

Les Gouvernements respectifs renoncent à toute réclamation ayant pour objet la restitution des frais résultant de l' exécution de la commission rogatoire. Si, dans une cause pénale la comparation personnelle d' un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays auquel appartient le témoin l' engagera à se rendre à l' invitation qui lui sera faite, et en cas de consentement, il lui sera accordé des frais de voyage et de séjour d' après les tarifs et réglemens en vigueur dans les pays où l' audition devra avoir lieu.

dříve než byl vydán, ani pro nějakýkoliv jiný zločin neb přečin, ježto v úmluvě této není přiveden.

Článek 8.

Vydání nemůže míti místa, když od spáchání činův za vinu přičtených, od stíhání neb od odsouzení nastoupilo promlčení obžaloby neb trestu dle zákona té země, do kteréž obžalovaný jest se utekl.

Článek 9.

Útraty způsobené zatknutím, střežením, živěním a dopravením osob vydaných na místo, kde byly odevzdány, nésti má ten, na jehož půdě osoby vydané byly postiženy.

Článek 10.

Jestli během řízení trestního jedna z obou vlád za potřebné uzná, vyslyšeti svědky, kteří v druhém státě domovem jsou, budiž k tomu konci od soudu cestou diplomatickou dožadací list poslán a žádosti té místo dáno šetříc zákonů té země, kde svědci budou k dostavení odesláni.

Vlády, jichž se věc týče, odříkají se všeho nápotomního se hlášení o náhradu útrat vzešlých z vykonání toho, zač bylo dopisem od soudu žádáno. Bylo-li by v řízení trestním zapotřebí, aby se svědek osobně dostavil, vláda té země, k níž svědek přísluší, vybídne jej, aby se dostavil k oběslání, které na něj vyjde, a bude-li k tomu svoleno, nahradí se mu útraty za cestu a za jeho v cizině přebývání dle tarif a vyměření platících v těch zemích, kde se výslech dítí má.